

Jeg tror, hr. Frank Dahlggaard skulle prøve at leve sig ind i en situation, hvor sygeplejersker føler sig presset til at søge orlov, fordi de har svært ved at klare arbejdspresset på grund af underbemanding og et stadig stigende arbejdstempo som resultat af en kortsigtet og perspektivløs borgerlig uddannelsespolitik.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil sige til hr. Aage Frandsen, at det er rigtigt, at vi var med til at indføre orlovsordningerne tilbage i 1992, men der er en væsentlig forskel på de orlovsordninger, vi indførte i 1992, og dem, som den tidligere regering indførte i 1993.

Vores type orlovsordninger var først og fremmest baseret på, at der skulle være et genbesættelseskrav, sådan at en ledig kom i arbejde, og det skulle være baseret på en aftale mellem lønmodtager og arbejdsgiver.

De orlovsordninger, som den tidligere Poul Nyrup Rasmussen-regering indførte i 1993, var efter vores opfattelse økonomisk helt uansvarlige. De økonomiske vismænd har også påpeget, at de ville indebære en offentlig udgift på 10-12 mia. kr., og det mener vi er uansvarligt.

I 1994 skete der det, at det også gik op for den nuværende regering, at de orlovsordninger var økonomisk uansvarlige, og man foreslog derfor en række opstramninger, som vi gerne vil tage et medansvar for. Men det betyder ikke, at vi har et medansvar for den økonomiske politik, som den nuværende regering fører, og slet ikke for de orlovsordninger, som regeringen indførte i sommeren 1993. Det vil jeg gerne have lov at understrege.

Så siger hr. Jens Peter Vernersen, at orlov ikke giver flaskehalse, og illustrerer det ved at kommentere det med uddannelsesorlov. Det er muligvis rigtigt, at uddannelsesorlov ikke bevirker flaskehalse, men hr. Jens Peter Vernersen bør vide, at børnepasningsorlov faktisk er den type orlov, flest har taget, og altså ikke uddannelsesorlov.

Vi går også ind for uddannelsesorlov. Vi var med til at sige ja til, at man ved uddannelsesorlov skulle bibeholde 100 pct.s dagpengegodtgørelse, så det er vi bestemt med på. Men dér, hvor det halter, er altså omkring børnepasningsorloven.

Jeg vil også gerne sige til hr. Jens Peter Vernersen, at det da er rigtigt, at formidlingen af arbejde blev givet fri tilbage i 1990, men problemet er jo, at pengene ikke følger med.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu tre mere til korte bemærkninger, og derefter går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg har forstået, at ministeren gerne vil samle på flaskehalsproblemer ovre i Laksegade og vil gøre noget ved dem, og det er jo en god ting.

Men mener ministeren virkelig for alvor, at der ikke findes flaskehalse? Er ministeren ikke opmærksom på, hvor svært det f.eks. i lang tid har været at finde taxachauffører - hvis vi skal holde os fra den offentlige sektor?

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun ikke mener, der findes nogen, for ministeren må være lettere blind for de ting, hvis hun skal have dem serveret på skrivebordet hver morgen for at kunne se dem.

En anden ting jeg også gerne vil spørge om, når nu jeg er heroppe, er, om ministeren mener, at arbejdsformidlingen virker tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (KF):

Den skal blive kort.

Fru Jette Gottlieb siger om sygeplejerskerne, som går på orlov, at de lader sig lokke væk, men at det er, fordi de er hårdt presset og måske har børn, og fordi det er et hårdt og stressende arbejde. Det er der da så meget arbejde der er. Men forklaringen på, at det specielt er sygeplejersker, der går på orlov, undrer jo ikke dem, der følger med. Forklaringen er, at det er mest økonomisk tillokkende, fordi sygeplejerskernes løn ikke er særlig høj, og derfor er orlovsydelsen mere tillokkende end for dem med højere lønninger. Så enkelt er det. Det kunne forudses, og det er sket.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som det fremgår af flaskehalsredegørelsen, mener jeg ikke, at der i nævneværdig grad lige nu er flaskehalsproblemer og mangel på arbejdskraft. Der er det inden for sygeplejeområdet, og det kender vi baggrunden for. Det er, fordi den borgerlige regering ikke uddannede sygeplejersker nok, som hr. Aage Frandsen har sagt det et par gange.

Hr. Kai Dige Bach spørger, om jeg er tilfreds med arbejdsformidlingen. Ja, det er jeg faktisk. Efter at vi det første halve år under arbejdsmarkedsreformen har haft nogle indkøringsvanskeligheder - der har været tale om store omvælt-